ollid temma lapsed ja laste laste lapsed ühte koggo 800 hinge, kes tedda hauda saatsid.

Lodusses on mitmed immed,
Kell' on teäda keik need nimmed:
Ühte siit ja teist ka seält
Leiame ma-ilma peält.

Messilaste perre ärrajooksmisest.

Wägga kuiwal ajal on messilastel se wiis, et kui perret heitwad, hea melega ärrajookswad. Essimessed perret tewad sedda wähhem, teine ja kolmas sedda enneminne.

Teine perre tulleb wahhest 8, wahhest ka 13 päwa, pärrast essimest perret, wälja, ja kolmas perre 3 päwa pärrast teist perret.

Teine perre, kui heidab, ei tahha essimessel päwal paigale jäda, kui temma on pu sisse pandud, waid lähhäb wanna pu peäle taggasi, sest et emma on ees jubba wanna pu peäle taggasi läinud ja tulleb, kas teisel ehk kolmandamal päwal, jälle wälja, kerriwad ja seggawad tules ja pannewad siis oksa külge, kust neid wõib ärra wõtta.

Mõnikord tullewad wälja, kerriwad ullewel tules pude ladwas ja pannewad äkkiste kohhe

tuult minnema, kus nemmad enne on korterit wälja otsinud, kas ühhe nõdra pu peäle, ehk metsa öne pu sisse, ehk ka mu teise kohta, olgo korsnad ja teised paigad. Sest nemmad lendwad kaugelt maad lähbi, mõnned ütlewad: 4 pennikoormat ümberrinki.

Et nende ärrajooksmist ärra hoida, peab järrelewaatja aggar ollema ja waatma, kus pole oksa külge keige esmalt mõnni kümmekond heitwad, kui teised alles tules seggiwad, peab temma neid oksa külges õllega, suust puhhudes, märjaks teggema, sest seäl on se emma ja se ei sa siis märjast kohhe lendo ja nenda heitwad teised temma ümber. Jäwad nemmad agga kuiwaks, siis juhtub sedda saggedaste, et emma lendma panneb ja teised temmaga ühtlasse ka, ja kaduwad kergeste järrelejooksja silmist, isseärranis metsa sees.

Ma ollen näinud, et linnud 12 wersta maad ärraläksid, kus wimaks wässimusse pärrast pissukesse kaddaka oksa külge hingama heitsid, mees särgiwääl nende järrel. Mehhel ei olnud muud käes egga ümber, kui särk ja püksid. Taal ei olnud muud nõu, kui tõmbas särki seljast, sid-

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1869, lk. 32